

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Krško

Vas in vaše prijatelje v ljudo vabimo
na odprtje razstave slik

transformirana prinskost

akad. slikarja BOGETA DIMOVSKEGA

v sredo, 9. maja 2001 ob 19. uri v
GALERIJI KRŠKO

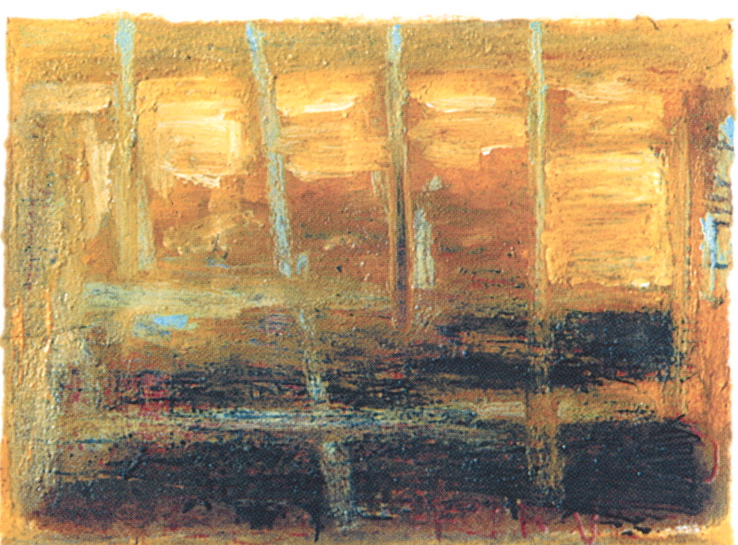
V glasbenem programu bo nastopila
kitaristka Vida Dimovska:
Preludij - anonimni avtor
Sarabanda - J. S. Bach

O umetnikovem delu bo spregovoril
umetnostni zgodovinar Boštjan Soklič.

Razstava bo na ogled do 9. junija 2001.

Galerija je odprta od torka do sobote,
od 9. do 12. ure in od 16. do 19. ure.

BOGETA DIMOVSKI

GALERIJA KRŠKO

Razstavo je podprla Občina Krško

9. MAJ - 9. JUNIJ 2001

Boge Dimovski - Transformirana prvinskost

(Galerija Krško, 9. maj - 9. junij 2001)

Temeljni zahtevi, ki se jima Boge Dimovski kot umetnik v celoti podreja, sta čistost in neposrednost. Soočeni smo z neokrnjeno lepoto prvinskosti, ki ni pretrgala s čutno sfero, zato ne dopušča distance, temveč zahteva od gledalca takojšnji odziv. V globokem stiku z zunanjim svetom slikar ustvarja podobe refleksijske, prepoznavne a pod površjem imaginarne. Doživetje motiva, transformirano v bogastvo najrazličnejših zemskih struktur, pripoveduje o predstavnosti, za katero se nam zdi, da ji ne moremo ničesar dodati ali odvzeti, čeprav avtor dopušča vse možnosti. Umetnikova govorica je bazično zasidrana v pojmovnem svetu, v katerem ne gre za »naravno samo po sebi« ampak za idejo resničnosti, oziroma za njeno bistvo. Zanimaja ga tvarina v vseh pojavnih oblikah, o njej pa intenzivno razmišlja ves čas, jo v mislih analizira z vseh zornih kotov, tehta in temu ustrezno barvno komponira. Boge Dimovski lepo povezuje svoj umetnostni koncept, v osnovi potopljen v lirično abstraktnost, s slikarskim medijem; glavno skrb posveča kompoziciji, točnejše odnosom med različno razdelanimi ploskovnimi polji, barvnimi kontrasti znotraj skopih barvnih kombinacij in prostorskimi plani. Značilno geometrijsko skladje, popolnoma uravnovešeno med obliko in vsebino, ne pozna nelogičnosti, vendar slike niso »zapre« znotraj formata. Občutek imamo, da jih okvir ne zamejuje in da se nekako organsko zlijejo z ambientom. Vsaka posebej je sicer zaključena celota, vendar hkrati tudi možni člen sestavljive kompozicije iz več enot, ki lahko dobro funkcionirajo bodisi kot dipthih ali celo

tripthih. Ker ga privlačijo strukturne prvine vidnega, Dimovski zavestno krči kar je neorganska naključno, in zavrača vse tisto, kar ni objektivna resničnost. Čeprav na slikah ni upodobljene človeške figure, v njih veskokozi človeka čutimo, še najbolj pa slutimo umetnika samega, njegovo zavezanosť naravi v filozofskem smislu in subtilnosť v odnosu do življenja.

V oblikovnem pogledu so razstavljena dela navidez preprosti likovni organizmi, zreducirani do tiste stopnje zgoščenosti, ki kar najbolj natančno ustreza avtorjevi zamisli. Dinamična razmera linij in ploskev izpostavljajo umetnikovo notranje videnje stvari, odkrivajo nam vzporedno realnosť fantastičnih trenutkov brez časa in teže, primerljivo z glasbo. Da bi jo doumeli, se velja zagledati v znakovne podrobnosti, ki jih prvi, površinski pogled ne razodene. Skozi ritmiko obrisov in kontrapunkt linij se gledalec utrinjajo asociacije in razmišljanja o večni razpetosti človeka med duhovno in materialno dimenzijo lastnega bivanja, o konfliktu in katarzi umetnika samega, o aktu slikanja, mogoče odrešujočem početju senzibilne duše, hlepeče povarljivem idealu. Izbira velikih formatov omogoča umetniku več svobode in več prostora za gestikulacijo formalne govorice, precej drugačne od tiste, ki smo je vajeni v njegovih grafičnih delih; racionalizem, ki ga grafični medij terja od ustvarjalca, se v primeru slikanja umakne »razbrzdanim« potezam čopiča ali celo gole roke, distance med telesom in platnom se razblhni, moč ekspresije se poveča. Funkcijo risbe, ki je v grafiki Bogaeta Dimovskega večkrat nosilni element kompozicije, v novem slikarstvu zamenja ploskev s posebno mehko, ki je v grafiki težko ulovljiva. Tudi podlaga je drugačna: z uporabo jarkih barvnih tonov nam sugerira pokrajine v katerih

domujeta toplina in optimizem. Z novimi podobami nam Boge Dimovski dokazuje, da še vedno ohranja tisto značilno harmonično racionalnosť, ki ga vodi od samih začetkov in da je pravzaprav sredi zrelega slikarskega obdobja, katerega nadaljnji razvoj je še kako možen. Ker v oblikovnem pogledu vedno najde optimalen način za natančno izražanje tistega, kar si zamisli in ker mu to konstantno uspeva, sodi njegovo delo v vrh domače likovne ustvarjalnosťi.

Boštjan Soklič

Boge Dimovski se je rodil 25. januarja 1952 v Ropotovem v Makedoniji. Leta 1978 je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, pri prof. Stefanu Planincu. Leta 1981 je diplomiral na tretji stopnji na oddelku za restavracijsko in konzervatorsko pri prof. Francetu Kokalju ter leta 1983 končal podiplomski študij grafike pri prof. Bogdanu Borčiču.

Je član slovenskih likovnih umetnikov. Leta 1987 je bil imenovan za visokošolskega učitelja - docenta za grafiko, na Univerzi v Ljubljani in leta 1990 habilitiran kot docent za risbo, slikarstvo in grafiko na Univerzi Cirila in Metoda v Skopju. Zaposlen je v Mednarodnem grafičnem likovnem centru v Ljubljani. Do sedaj je svoja dela predstavil na več kot 20 samostojnih razstavah doma in 200 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje ustvarjanje je prejel vrsto nagrad in priznanj tako doma kot v tujini.

Naslov: Strakovljen n. h., 4000 Kranj